

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoP/3/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715215684
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6715215684.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici vo vec starostlivosti o maloleté deti C. M., nar. XX. XX. XXXX, a N., nar. XX. XX. XXXX, obidvaja bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, deti rodičov otca M. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom I. O. - G., Y. XXX/XX a matky D. C., rod. D., nar. XX. XX.X XXX, bytom H., o návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen zo dňa 08. 12. 2015, č. k.: 15P/25/2015-49, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu p o t v r d z u j e .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. Rozhodnutie odôvodnil tým, že dňa 16. 11. 2015 bol okresnému súdu doručený návrh otca maloletých detí na úpravu práv a povinností k maloletým deťom v elektronickej forme, písomne doplnený dňa 18. 11. 2015 a 25. 11. 2015, ktorým žiadal rozšíriť úpravu styku s maloletými deťmi na každý prvý páry víkend v mesiaci od piatka od 17.00 hod. do nedele do 17.00 hod. bez prítomnosti matky mal. detí s tým, že otec si deti preberie pred obchodným centrom Galéria v P. a každý druhý páry víkend v mesiaci v čase od 12.00 hod. do 18.00 hod. pred domom matky na H.. Otec mal. detí taktiež žiadal upraviť styk s maloletými deťmi aj na prázdniny, a to cez vianočné prázdniny od 23. 12. 2015 do 30. 12. 2015, cez veľkonočné prázdniny 2016 a cez letné prázdniny 2016 jeden týždeň v júli a dva týždne v auguste, z toho min 7 dní pri mori, pričom písomná dohoda na termínoch styku s mal. deťmi musí byť medzi účastníkmi uzatvorená najneskôr do 30. 05. príslušného kalendárneho roka.

Návrh odôvodnil tým, že predbežné opatrenie tamojšieho súdu pod č. k. 5P/27/2015 - 417 zo dňa 09. 02. 2015, právoplatné dňa 14. 05. 2015 a vykonateľné dňa 18. 02. 2015 matka mal. detí vôbec nerešpektuje, preto je nevykonateľné a maximálne diskriminačné voči otcovi, nakoľko súd mu určil na styk s deťmi čas iba 3 hodiny počas každej párnej soboty v roku, a to za nedôvodnej a nadmieru rušivej prítomnosti matky pri styku s deťmi. Má povinnosť si deti prevziať výlučne pred domom matky na Sliači, čo mu spôsobuje zvýšené náklady spojené s cestovaním z miesta jeho bydliska do bydliska detí.

Žiadal, aby súd rešpektoval dlhodobu porušovanú právo maloletých detí na oboch rodičov a zabezpečil nerušený a nestresujúci styk detí s otcom bez prítomnosti matky. Maloleté deti sú sústavne úmyselne zo strany matky a jej rodiny vedené proti nemu a jeho príbuzným, on nemá žiadnym spôsobom možnosť dokázať deťom jeho vzťah k nim. Z dôvodu sústavného porušovania nariadeného predbežného opatrenia zo strany matky podal návrh na súdny výkon rozhodnutia, ktorý nesplnil svoj účel.

Prvostupňový súd za účelom posúdenia návrhu otca požiadal príslušný Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny o prešetrenie pomerov v rodine matky, pričom z predloženej správy zistil, že deti majú vytvorené nadštandardné podmienky na bývanie a všestranný vývin. Podľa matky stretávanie sa otca s deťmi neprebíha tak, ako bolo určené predbežným opatrením, pretože otec nedodríava určené intervaly

stretnutí. Podľa matky otec nemá skutočný záujem o deti, hlavne zaujíma sa o ne len z dôvodu, aby urobil napriek matke. Deti sa otca boja, nechcú sa s ním stretávať, na stretnutie sa netešia, Sú v psychickom vypätí, keď sa má uskutočniť stretnutie otca s deťmi, deti sú v nepohode. Matka tiež uviedla, že otec na deti neprispieva žiadnou finančnou čiastkou, tieto posielal starý otec zo strany otca po 30 € mesačne na každé dieťa.

Súd aplikoval § 74 ods. 1, § 75 ods. 1, 2, § 75 ods. 6, § 75 ods. 8 a § 76 ods. 1 písm. f) O. s. p. Zdôraznil, že predbežné opatrenie nie je konečné rozhodnutie a jeho účelom je dočasná úprava pomerov účastníkov. Z tohto pohľadu posúdil návrh otca, pričom dospel k záveru, že nie je dôvodný. Z doteraz vykonaného dokazovania v danej veci, predovšetkým dôkazov predložených samotným otcom, nemal preukázanú nevyhnutnosť vydania ďalšieho predbežného opatrenia, keďže styk maloletých detí s otcom už bol upravený naposledy predbežným opatrením tamojšieho súdu pod sp. zn. 5P/27/2015 - 417 zo dňa 09. 02. 2015. Nie je potrebné, aby bol opätovne upravený, nakoľko nie je naliehavý právny záujem na ďalšej dočasnej úprave styku s deťmi tak, ako to navrhol otec. Za súčasného stavu je úprava styku postačujúca aj vzhľadom na postoj maloletých detí k stretávaniu sa s otcom. Podľa názoru súdu otec neosvedčil nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Poukázal na to, že spôsob úpravy výkonu rodičovských práv a povinností bude predmetom riešenia v konaní vo veci samej a nie cestou predbežného opatrenia.

Proti rozhodnutiu sa odvolal otec. Odvolanie podal v rozsahu 286 strán. Žiadal, aby odvolací súd v nadväznosti na nižšie uvedené zdôvodnenie uznesenie prvostupňového súdu zrušil ako nedôvodné a sám svojím rozhodnutím schválil jeho návrh na zmenu predbežného opatrenia a zároveň vydal aj nariadenie výkonu tohto predbežného opatrenia.

K odvolaniu priložil ako prílohy aj kópie relevantných dokumentov, nakoľko sa na Okresnom súde Zvolen nachádzajú v rôznych spisoch, a to aj ako prílohy rôznych jeho podaní. Uviedol, že vyjadrenie k samotnému predmetu odvolania začína bodom 105 na strane 61.

Vo vzťahu v ďalšom opísaných udalostiach na úvod opakovane uviedol, že manželka, matka detí, sa profesionálne vypracovala, čo treba uznať, na odborníčku v oblasti „verbálnej a neverbálnej komunikácie“, ináč povedané na profesionálnu „manipulátorku“ s ľuďmi. Komerčne to využíva najmä na školenie pracovníkov bánk a poisťovní. Pritom jej významne pomohol spolu s jeho matkou zabezpečovaním starostlivosti o deti, na ktoré jej popri jej preukázateľnom „workoholizme“ nezostával čas. Táto skutočnosť bola aj hlavnou príčinou nezhôd v manželskom živote, ktoré vyústili tým, že podala návrh na rozvod. V súkromnom živote to zneužíva vo verbálnom a písomnom styku v súvislosti s popísanými udalosťami, ktoré vznikli jej návrhom na rozvod a najmä po prvom pojednávaní rozvodového konania. Jej vyjadrenia na súdoch, polícii majú charakter ohovárania, čo tieto inštitúcie akceptujú, aj keď sa potom zistí, že sú to obyčajné klamstvá. Zrejme aj toto odpozorovala doma, nakoľko podobne fungujú aj jej rodičia. Klamstvá sú zrejme životným štýlom celej rodiny D., čo súvisí s ich celoživotnou traumou, problémami s drogovou závislým synom D.. Za najhoršie pokladá to, že manželka takto preukázateľne dlhodobo manipuluje aj s vedomím ich detí a cieľavedome v nich buduje odpor voči nemu a jeho rodine. Účelovo zneužíva aktuálnu situáciu v spoločnosti nastavenú tak, že „keď to hovorí matka, tak to musí byť pravda, keďže táto vždy jedná iba v záujme svojich detí“... Namietal, že kompetentné inštitúcie prakticky ignorujú všetky jeho dôkazy, pričom súčasne legalizujú porušovanie zákonov zo strany matky detí.

Uviedol, že v dôsledku výraznej feminizácie prokuratúry, súdov a najmä inštitúcie ÚPSVaR sa veľmi často stretáva s jednoznačnými prejavmi rodovej diskriminácie. Má trvalý pobyt v I. I., v byte v BSM, ktorého je matka detí spolumajiteľkou. Dňa 04. 07. 2014 si matka účelovo zmenila trvalý pobyt na H. a zo spoločného bytu sa odsťahovala do domu svojich rodičov. Ešte v máji/júni 2014 deti tajne, bez jeho vedomia a súhlasu protizákonne presťahovala na H., čím porušila § 35 Zákona o rodine. Deti bez akéhokoľvek rozhodnutia o prijatí už druhý školský rok navštevujú Základnú školu H.. Preto napriek tomu, že to rôzne inštitúcie neoprávnene legalizujú, H. nemožno pokladať ani za miesto ich obvyklého pobytu podľa § 88 ods. 1 písm. c) O. s. p.

Následne v odvolaní uviedol stručný chronologický prehľad relevantných udalostí/ dokumentov. Okrem iného uviedol, že manželka podala dňa 23. 01. 2013 bez akéhokoľvek pokusu o riešenie problémov na Okresný súd Pezinok návrh na rozvod. Maloleté deti žiadala zveriť do svojej starostlivosti s tým, že styk s deťmi sa neupravuje. V návrhu na rozvod nie je žiadne negatívne vyjadrenie o jeho vzťahu s deťmi, ktoré by mohlo byť dôvodom súčasného tvrdenia matky detí, že sa ho deti boja a že ho

odmietajú. Rozvodové konanie prebieha na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn.: 12P/17/2013. Prvé pojednávanie rozvodového konania bolo 07. 05. 2013. Nezhody v manželstve začali najmä v súvislosti s ich úplne rozdielnymi názormi na fungovanie rodiny, špeciálne na starostlivosť o deti a ich výchovu.

Za hlavný dôvod nezhôd označil jednoznačne „workoholizmus“ matky detí. Po vzore svojej matky je základným cieľom jej života jej seberealizácia a práca, to ostatné až potom. Druhým dôvodom nezhôd bol rozdielny názor na výchovu detí a neschopnosť vzájomnej dohody. Matka detí má z domu odpozorovaný a v podvedomí uložený stereotyp vedúcej úlohy a dominantného postavenia matky, s úspešnou profesionálnou kariérou, a podriadeného postavenia poslušne poslúchajúceho otca.

Skutočným dôvodom podania návrhu na rozvod bola urazená ješitnosť matky detí, že sa jej nepodarilo realizovať vyššie uvedený model svojej dominantnosti. V dôsledku intenzívneho psychického nátlaku, fyzických a verbálnych útokov zo strany manželky a jej matky, ktoré sa diali priamo pred ich deťmi, ako aj z dôvodu jeho zdravotných problémov vyplývajúcich prioritne z nezhôd v manželstve bol donútený dočasne odísť zo spoločnej domácnosti a od 06. 01. 2013 si zabezpečiť bývanie prenájmom bytu v Bratislave. Neodišiel dobrovoľne a ani sa neodšťahoval, ako to prezentuje manželka. Od januára 2013 do prvého pojednávania začala manželka obmedzovať jeho styk s deťmi, a to tým, že preukázateľne odmietala, aby sa vrátil do spoločného bytu. Cez víkend s deťmi odchádzala k svojim rodičom na H., cez týždeň sa o deti často starali cudzí ľudia. Napriek tomu bol styk s deťmi aj naďalej absolútne bezproblémový. Naposledy bol v štandardom styku s obidvoma deťmi 30. 04. 2013. Na pojednávaní 07. 05. 2013 oznámil, že s rozvodom nesúhlasí a vracia sa domov. Matka bola z toho frustrovaná a začala zneužívať deti ako nástroj pomsty voči nemu. Jej konečným cieľom je dosiahnuť zákaz jeho styku s deťmi. Začalo sa to hneď 07. 05. 2013 po prvom pojednávaní na Okresnom súde Pezinok. Manželka ho nechcela pustiť do spoločného bytu. Jej rodičia jej pri tom asistovali najmä tým, že zadržovali maloletého syna v ich osobnom motorovom vozidle, aby sa spolu s ním nedostal do bytu a obmedzovali jeho osobnú slobodu. Po jeho pokuse o vyslobodenie syna z motorového vozidla ho úmyselne fyzicky napadol svokor D. H. a inzultáciou mu preukázateľne poškodil chrup - vybitá predná zubná náhrada a vylomené upevňovacie kólfky.

V preukázanej nutnej obrane mu poranil nos a obočie. Svokor naňho podal trestné oznámenie. Do spisu založil rozsudok Krajského súdu v Bratislave, ktorý definitívne rozhodol o incidente medzi ním a svokrom zo dňa 07. 05. 2015. Z tohto rozsudku jednoznačne vyplýva, že sa legitímne domáhal kontaktu so svojím synom, manželka D. mu úmyselne a nedôvodne bránila v kontakte so synom, aby sa ho pokúsili vyprovokovať, čím vznikol celý konflikt. Ako prvý ho napadol D.. Konal v nutnej obrane, podľa súdu však neboli celkom splnené podmienky nutnej obrany. Napriek tomu, že mu to odvolací súd nepreukázal, čím hrubo porušil jednu zo základných zásad trestného konania in dubio pro reo, jeho nutnú obranu voči napadnutiu súd pokladal za neadekvátnu, a preto ho spod obžaloby v plnom rozsahu neoslobodil. D. sa ho v spolupráci s kolaborujúcimi lekármi vo Zvolene pokúšal obviniť z ťažkého ublíženia na zdraví a vyhrážal sa mu dlhoročným väzením. Toto jednoznačne dokazuje, že dlhodobá manipulácia matky detí, že surovo brutálne napadol, ťažko zranil, zbil, dokopal ich „milovaného starého otca D.“, na základe čoho budovali v deťoch strach z neho a následne ich učili, ako majú vypovedať pri rôznych výsluchoch, resp. pohovoroch so psychológom jednoznačne predstavuje psychické týranie detí.

Dôvodom dlhodobého úmyselného bránenia styku s deťmi bez prítomnosti matky od 07. 05. 2013 je najmä obava, aby sa deti nedozvedeli pravdou o skutočnom priebehu predmetného incidentu, resp. rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave. Vyššie uvedené skutočnosti predstavujú psychické týranie detí, ktorého dôsledky naplňujú všetky základné charakteristické znaky „syndrómu zavrhnutého rodiča“. Deti sú z tohto stavu traumatizované, čo jednoznačne dokazujú aj výsledky viacerých psychologických vyšetrení. Tieto vyšetrenia aktivovala matka detí bez jeho vedomia a súhlasu. Nato začalo systematické absolútne blokovanie jeho styku s deťmi s cieľom dosiahnuť ich maximálne odcudzenie a v konečnom dôsledku zákaz jeho styku s nimi. Už 09. 05. 2013 podala manželka na Okresný súd Bratislava III prvý návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým by mu uložil povinnosť dočasne nevstupovať do spoločného bytu. Súd si bez akýchkoľvek dôkazov osvojil všetky vyslovené klamstvá manželky. Na základe odvolania Krajský súd Bratislava návrh na nariadenie predbežného opatrenia uznesením zo dňa 30. 10. 2013, č. k. 2 Co 497/2013 - 77 zamietol. Toto uznesenie Krajského súdu Bratislava Okresný súd Bratislava III účastníkom konania doručil 04. 12. 2013. Počas týchto siedmich mesiacov trvajúce predbežné opatrenie stačilo matke detí na to, aby zablokovala kontakt detí s ním.

Po vydaní predbežného opatrenia o dočasnom zákaze jeho vstupu do spoločného bytu (13. 05. 2013) bol na internete už 20. 05. 2013 zverejnený inzerát na predaj ich spoločného bytu. Dňa 30. 05. 2013 podala manželka žalobu na úplné vylúčenie užívacieho práva k bytu opäť s množstvom klamstiev. Dňa 25. 02. 2015 manželka zobrala návrh späť a súd konanie zastavil. Ako dôvod uviedol, že manželka byt spolu s maloletými deťmi opustila v máji 2014.

Dňa 28. 04. 2014 podala manželka na Okresný súd Bratislava III ďalší návrh na vydanie predbežného opatrenia na zákaz jeho vstupu do bytu. Okresný súd tento návrh uznesením zo dňa 05. 05. 2014, č. k. 10 C/118/2013 - 188 zamietol.

Otec v ďalšej časti odvolania poukazuje na peripetie s bytom, pričom zdôrazňuje, že išlo o evidentnú snahu akýmkoľvek spôsobom zabrániť mu v styku s deťmi. Až 05. 09. 2014 po deviatich mesiacoch neoprávneného bránenia v užívaní spoločného bytu mu manželka odovzdala kľúče. Preto konštatoval, že napriek viacnásobnému porušeniu zákonov manželka opäť dosiahla svoj cieľ, t. j. podobne ako v prípade predbežného opatrenia na zákaz jeho vstupu do spoločného bytu.

Ďalším prostriedkom, ktorým sa manželka snažila dosiahnuť blokovanie, resp. dokonca zákaz jeho styku s deťmi, boli návrhy predbežných opatrení na úpravu styku s deťmi do rozvodu. Ich hlavným cieľom bolo dosiahnuť zverenie detí do jej starostlivosti a v maximálnej miere obmedziť jeho styk s deťmi.

V ďalšej časti odvolania nazvaného ako „Pokračovanie chronologického popisu od bodu 52, prenesenie miestnej príslušnosti konania vo veci UPP do rozvodu z OS BA III na OS Zvolen" uviedol, že po incidente s A. dňa 07. 05. 2013 tento ťažko zranený odviezol deti na H.. Priebežne sa snažil získať informácie o deťoch. O problémoch so stykom s deťmi opakovane informoval Okresným súdom Pezinok určeného kolízneho opatrovateľa v dobrej viere, že mu pomôžu obnoviť styk s deťmi. Dňa 12. 06. 2013 prvý raz navštívil Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, pracovisko Senec. Ako klasickú ukážku klamstiev, zavádzania a demagógie, ktorými manželka od januára 2013 zahľuče políciu, súdy, prokuratúru, uviedol záznam ÚPSVaR Senec zo dňa 28. 05. 2013. Tieto „záznamy" so svojimi "táraninami" potom uvádza ako dôkazy vo svojich vyjadreniach, t. j. odvoláva sa sama na seba a inštitúcie ako súdy, polícia, prokuratúra si ich osvojujú; ... princíp: „Veď to povedala matka detí". Konkrétne uviedol, že matka uviedla, že sa obáva, že otec bude deťom ubližovať, čo je fabulácia bez akéhokoľvek dôkazu. Taktiež uviedla, že otec detí je veľmi agresívny, fyzicky napadol jej otca, o čom neposkytla žiadny dôkaz, pričom to jednoznačne uvádza rozsudok Krajského súdu Bratislava. Taktiež uvádzala, že otec deti psychicky týra, opäť bez akéhokoľvek dôkazu. Pokiaľ tvrdila, že maloletý sa otca bojí, pretože videl, ako napadol starého otca, je to opäť fabulácia bez relevantného dôkazu. Syn dobre videl, kto koho napadol, nakoľko bol zatvorený v aute. Pokiaľ jeho matka tvrdila, že maloletá odmieta na tému otec rozprávať, nie je to pravda, neexistuje žiadny dôkaz. K tvrdeniu, že otec bol vždy prísny na maloletého, keď ho neposlúchol, tak dostal aj bitku, ide o fabuláciu.

Druhý raz navštívil úrad dňa 08. 07. 2013. Informoval o tom, že matka mu stále neumožňuje stretávať sa s deťmi. Zápis o stretnutí je však iba torzom jeho výpovede. Ďalej v odvolaní poukazuje na nesprávnosť rozhodnutí Krajského súdu Bratislave, zároveň poukázal na uznesenie Okresného súdu Zvolen zo dňa 10. 09. 2014, č. k.: 5 P/27/2015 - 417, ktorým bolo rozhodované o jeho návrhu na nariadenie predbežného opatrenia ohľadom styku s deťmi. Vo vzťahu k tomuto rozhodnutiu uviedol, že ako sa môže podieľať na výchove detí v ideálnom prípade raz za 2 týždne na 3 hodiny, a to niekde v kine, nákupnom centre. A to ešte za prítomnosti matky, ktorá dlhodobo manipuluje s deťmi tak, aby ho bezdôvodne odmietali. Opakovane tvrdí, že deti sa ho boja. Okresný súd Zvolen legalizoval únos detí matkou, presťahovanie detí z I. O. na H. v máji/júni 2014 v rozpore s § 35 Zákona o rodine. Okresný súd vôbec nezdôvodnil, prečo zmenil miesto odovzdávania detí z miesta ich trvalého pobytu v E. O..

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie. Namietal, prečo okresný súd výzva na vyjadrenie k jeho odvolaniu Okresnú prokuratúru Zvolen, pričom z celého jeho odvolania zaujala prokurátorku iba časť týkajúca sa jeho námietky voči prítomnosti matky. Poukázal na dokument OO PZ Sliač, z ktorého cituje a komentuje jednotlivé časti.

Pretože voči rozhodnutiu o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia podal odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd Banská Bystrica uznesením zo dňa 15. 04. 2015, č. k.: 15 Co 5/22/2015 - 522, pričom jeho odvolaniu nevyhovelo, popisuje obsah rozhodnutia, pričom konštatuje, že krajský súd statočne odignoroval absolútne všetky jeho vyjadrenia a námietky k napadnutému rozsudku, nakoľko sa ani k jednému nevyjadril. Takisto odignoroval petit jeho odvolania, návrh na zmenu napadnutého uznesenia.

V nadväznosti na problémy s realizáciou predbežného opatrenia podal dňa 02. 06. 2015 na Okresný súd Zvolen návrh na výkon súdneho rozhodnutia. Okresný súd Zvolen dňa 15. 06. 2015 zaslal matke výzvu, napriek nej mu matka detí dňa 11. 07. 2015 zámerne bránila v stretnutí s deťmi. Uznesením 8 Em/5/2015 - 204 zo dňa 10. 11. 2015 rozhodol Okresný súd Zvolen o zamietnutí jeho návrhu na výkon rozhodnutia. Voči tomuto uzneseniu podal dňa 02. 12. 2015 odvolanie.

Dňa 21. 08. 2015 podal návrh na vydanie predbežného opatrenia a nariadení jeho výkonu. Pri nahliadnutí do spisu našiel prehnutú nezaregistrovanú kópiu. Okresný súd ho nato informoval, že jeho písomné podanie zo dňa 21. 08. 2015 nebolo podpísané.

Dňa 09. 06. 2015 podal na Okresný súd Zvolen návrh na nariadenie predbežného opatrenia a nariadenie jeho výkonu týkajúceho sa styku s deťmi počas letných školských prázdnin. Uznesením zo dňa 23. 06. 2015, č. k.: 5 P/27/2015 - 547 súd návrh zamietol. Tým opäť legalizoval únos detí matkou z miesta ich trvalého pobytu. Opäť legalizoval, že deti navštevujú Základnú školu H. bez platného rozhodnutia o prijatí.

Proti tomuto uzneseniu podal dňa 20. 07. 2015 odvolanie. Krajský súd Banská Bystrica bez akéhokoľvek konkrétneho vyjadrenia k jeho pripomienkam uznesenie potvrdil.

Následne uviedol, že proti rozhodujúcej sudkyňi Mgr. Jombíkovej podal námietku zaujatosti. Krajský súd Banská Bystrica uznesením zo dňa 26. 11. 2015, č. k.: 17NcC/43/2015 - 802 menovanú súd sudkyňu nevyhlásil z prejednávania a rozhodovania vecí. Taktiež uviedol, že podal žalobu na danú sudkyňu z dôvodu rodovej diskriminácie. Podľa jeho názoru nie je v záujme Krajského súdu Banská Bystrica spravodlivo rozhodnúť, nakoľko by tým musel priznať svoje vlastné pochybenia.

Na strane 120 spisu v časti nazvanej „vyjadrenie predmetu odvolania (k odôvodneniu zamietnutia)“ uviedol, že na Okresný súd Zvolen podal dňa 16. 11. 2015 písomne návrh na vydanie predbežného opatrenia a nariadenie jeho výkonu vo veci úpravy styku s deťmi do rozvodu a na odstránenie diskriminačných ustanovení doteraz platného predbežného opatrenia.

Dňa 23. 11. 2015 poslal mailom Okresnému súdu Zvolen dokument „Doplnenie skutočností o dôvodnosti vyhoveniu môjmu návrhu“. Oznamuje v ňom, že v sobotu dňa 28. 11. 2015, t. j. v riadnom súdom určenom termíne sa pokúsi v čase od 15 00 hodiny do 18.00 hodiny o stretnutie s deťmi, a to výlučne za účelom zaobstarania požadovaných odevov. Taktiež súdu oznámil, že potom bude čakať na rozhodnutie o jeho návrhu. Konštatoval, že dospeli do takého stavu, keď musí začať chrániť deti pred konaním ich matky a jej príbuzných, a to tým, že nebude využívať svoje právo na styk s deťmi každú druhú sobotu (za jej prítomnosti) a zároveň bude chrániť seba pred podávaním opakovaných trestných oznámení zo strany manželky a jej príbuzných na základe krivých, účelových obvinení, (napríklad, že sa matke vyhrážal zabitím). Súd uznesením zo dňa 08. 12. 2015, č. k.: 15 P/25/2015 -??? návrh zamietol.

Namietal, že v prvej vete sa nachádza zaužívaná a demagogická fráza... „zastúpené kolíznym opatrovníkom, ÚPSVaR Zvolen. Sudkyňa zabudla priložiť uznesenie o ustanovení kolízneho opatrovníka, takže nevie, kto, kedy a ako deti skutočne zastupoval.

V prvom odstavci, časti odôvodnenie úplne absentuje zmienka o zaslaní dokumentu „Doplnenie skutočností o dôvodnosti vyhoveniu môjmu návrhu“.

V druhom odstavci odôvodnenia je stručne a účelovo redukované a selektívne interpretované jeho zdôvodnenie návrhu, úplne nezmyselne je vsunutá časť „právoplatnej dňa 14. 05. 2015“. Absentuje najdôležitejšia časť: preukázateľné konštatovanie, že nariadenie JUDr. Jombíkovej sa s odstupom času

ukázalo ako nevykonateľné. Taktiež je vynechaná časť týkajúca sa preukázateľného marenie styku s matkou detí, o čom pravidelne informoval súd. Tak isto je vynechaná aj časť týkajúca sa jeho návrhu na nariadenie výkonu súdneho rozhodnutia... (8 Em/5/2015). Z jeho troch strán dôkazov uvádza sudkyňa symbolických 16 riadkov.

Podľa neho časť 2 na strane 2 jasne dokazuje, že sudkyňa jednoznačne vykonávala účelovú „nadprácu“ tým, že za účelom posúdenia návrhu požiadala ÚPSVaR. Sudkyňa nedôvodne uvádza úplne irelevantné informácie, že deti žijú v spoločnej domácnosti s matkou a starými rodičmi v dome vo vlastníctve rodičov, pritom skutočnosť, že deti sa zdržiavajú na H. protiprávne, že ich matka bez jeho vedomia súhlasu uniesla, nie je zaujímavé; deti majú vytvorené nadštandardné podmienky na bývanie a všestranný vývin, najmä ten „všestranný vývin“ bez kontaktu so svojim otcom je veľmi dôležitý... Taktiež uvádza že matka je zamestnaná ako SZČO, až na to, že živnosť má otvorenú od polovice tohto roku a je konateľkou svojej s.r.o. Gemar Int, s preukázateľným mesačným príjmom cca 147 €. Súd konštatuje, že deti navštevujú ZŠ H., pričom mu zrejme nevádi, že už druhý rok školu navštevujú bez akéhokoľvek rozhodnutia o prijatí. Súd taktiež uviedol, že podľa vyjadrenia matky stretávanie otca s deťmi neprebíha tak, ako bolo určené predbežným opatrením. Nevie však, odkiaľ má sudkyňa toto vyjadrenie, avšak výnimočne s touto časťou súhlasí, dôvodom je preukázateľné marenie výkonu rozhodnutia matkou. Ku konštatovaniu súdu, „nakoľko otec nedodržiava intervaly stretnutí“ uviedol, že styk s deťmi je jeho právom a povinnosťou; to už matke bolo viackrát vysvetlené. K záveru, že otec podľa vyjadrenia matky nemá skutočný záujem o deti, uviedol, že hlavne že sa preukázateľne snaží o štandardný styk s deťmi už od mája 2013 a matka detí mu ho preukázateľne dlhodobo blokuje. Pokiaľ súd uviedol, že sa zaujíma o ne len z dôvodu, aby urobil napriek matke, naozaj nevie, kedy a kde matka detí takúto nehoráznosť povedala. Z tohto dôvodu za doslova trepe 200 kilometrov z I. XXna H. a iba tak zbytočne minie minimálne 50 €. K tomu, že deti sa otca boja, uviedol, že tieto nacvičené vyjadrenia detí možno nájsť v rôznych dokumentoch ÚPSVaR, resp. niektorých správach o psychologickom vyšetrení detí, kam ich matka vláči bez jeho súhlasu, sú dôkazom dlhodobej manipulácie s ich vedomím, najmä ich zavádzania o incidente dňa 07. 05. 2013.

A dôkazom absurdity tohto vyjadrenia je aj posledné stretnutie dňa 21. 11. 2015, keď boli v kine Y. Y. K záveru, že deti rozlišujú „dobré“ a „zlé“ soboty, ide o zavádzajúce vyjadrenie, výsledok stretnutia s deťmi už nezávisí od toho... (myšlienka nie je inak ďalej dokončená, poznámka odvolacieho súdu). Ku skutočnosti, že matka uviedla, že otec na maloleté deti neprispieva žiadnou čiastkou, finančné prostriedky posielal starý otec, ide o klamstvo. Uviedol, že zo správy ÚPSVaR Detva zo dňa 31. 07. 2015 vyplýva, že matka uvádza „otec si dobrovoľne plní vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom...“.

Všetky nepravdivé a zavádzajúce vyjadrenia v časti 2 sú však absolútne irelevantné z hľadiska petitu jeho návrhu, t. j. najmä požiadavky zmeny existujúceho predbežného opatrenia vynechanie podmienky prítomnosti matky.

Aj napriek tomu, že sa sudkyňa konkrétne nevyjadrila ani k jednému z jeho dôkazov o nevyhnutnosti zmeny predbežného opatrenia, dovolila sa vyjadriť, že jeho návrh nie je dôvodný. Má dojem, že jeho návrh ani poriadne neprečítala. Ako dôkaz uvádza vyjadrenie v časti 4, kde úplne absurdne interpretuje jeho návrh iba na to, že sa s deťmi chce stretávať pred obchodným centrom Galéria v P.. Za cynické pokladá aj vyjadrenie sudkyne v závere časti 3, keď konštatuje, že doterajšie predbežné opatrenie je postačujúce aj vzhľadom na postoj detí k stretávaniu s otcom. Ako môže vedieť, aký je postoj detí k stretávaniu sa s ním skutočný a nie zmanipulovaný dlhodobým pôsobením ich matky a babky.

Na záver uviedol, že z vyššie uvedených dôvodov ako aj z dôvodov jednoznačne vyplývajúcich z jeho síce stručného rozsiahleho ale chronologického popisu udalostí, počínajúc návrhom manželky na rozvod a končiac jeho snahou o kontakt s manželkou a získanie informácií o deťoch prostredníctvom e-mailu, mobilu, resp. SMS dňa 21. 12. 2015, pokladá závery sudkyne (časť 5) za absolútne nedôvodné, ale ľudsky pochopiteľné. Spravodlivosť a objektívnosť, skutočné záujmy a potreby detí, to nie je v tomto prípade to podstatné.

Na záver sa vyjadril k aktivitám k ÚPSVaR Zvolen (resp. miestne nepríslušnej Detvy). Od nezákonného prenesenia konania do rozvodu z Okresného súdu Bratislava III na Okresný súd Zvolen ho ani raz nekontaktovali.

Svoje odvolanie doplnil podaním zo dňa 07. 01. 2016. Uviedol v ňom, že dňa 23. 11. 2015 poslal na Okresný súd Zvolen e-mailom dokument „Doplnenie skutočností o dôvodnosti vyhovenu mójmu návrhu“.

V náväznosti na zmarený styk s deťmi dňa 21. 11. 2015 sa chcel dohodnúť s manželkou na stretnutí dňa 28. 11. 2015 so zámerom kúpiť deťom veci, o ktoré manželka požiadala. Pretože mu manželka od 21. 11. 2015 neodpovedala na jeho snahy o kontakt, pokúšal sa ju skontaktovať po jednom mesiaci, t. j. 21. 12. 2015. Zároveň oslovil aj ÚPSVaR Zvolen/Detva. Nedostal žiadnu odpoveď. To je obraz fungovania kolízneho opatrovníka, a to dokonca od januára 2015.

Dňa 02. 01. 2016 chcel aspoň telefonicky zagrätulovať dcére H. k meninám. Manželka telefón nedvíhala. Dňa 04. 01. 2016 jej poslal ďalší e-mail so snahou o kontakt. Doteraz nedostal žiadnu odpoveď. Z dôvodu, že od 21. 11. 2015 nemal absolútne žiadne informácie o deťoch, podal dňa 05. 01. 2016 na OO PZ v Dunajskej Lužnej o 16:10 hod. oznámenie o nezvestnosti manželky a maloletých detí. Podanie oznámenia mu bolo potvrdené. O 18:57 hod. mu z OO PZ v Dunajskej Lužnej oznámili, že hliadka OO PZ Sliach zistila, že deti sú v poriadku. Matka detí sa mu doteraz neozvala.

Dôkazom trvalej snahy o bránenie jeho styku s deťmi je aj to, že má blokovaný prístup na facebookovú stránku syna M.; manželka mu nechce poskytnúť telefónne číslo mobilu syna M.a; syn U. má zrejme zablokovaný príjem e mailov, čo pokladá za evidentnú snahu manželky o totálnu kontrolu akejkolvek možnej komunikácie so synom.

Uviedol, že mal narodeniny, tak ako v rokoch 2013, 2014 a 2015 si deti (nehovoriac o manželke) ani nespomenuli.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu podľa § 212 ods. 2 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie prvostupňového súdu je správne. Otec podal návrh na nariadenie predbežného opatrenia na okresný súd dňa 16. 11. 2015. Predmetom jeho návrhu bolo rozšírenie úpravy styku s deťmi a požiadavka, aby sa styk uskutočňoval bez prítomnosti matky.

Návrh odôvodnil tým, že predbežné opatrenie tamojšieho súdu zo dňa 09. 02. 2015, č. k.: 5P/27/2015 - 417 matka vôbec nerešpektuje, preto je nevykonateľné a maximálne diskriminačné voči nemu, pretože súd mu určil na styk s deťmi čas iba 3 hodiny počas každej párnej soboty v roku, za nedôvodnej a nadmieru rušivej prítomnosti matky pri styku s deťmi. Deti si musí prevziať výlučne pred domom matky na H., čo mu spôsobuje zvýšené náklady spojené s cestovaním z miesta bydliska do bydliska detí.

Prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí zvýraznil, že predbežné opatrenie nie je konečné a jeho účelom je dočasná úprava pomerov účastníkov. Zvýraznil skutočnosť, že nariadením predbežného opatrenia otec nenadobúda práva, o ktorých bude rozhodnuté až rozhodnutím vo veci samej. Pred nariadením predbežného opatrenia súd nemusí zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie rozhodnutia vo veci samej. Pri rozhodovaní súd prihliadol na doteraz vykonané dokazovanie, predovšetkým na dôkazy predložené otcom, z ktorých nemal preukázanú nevyhnutnosť vydania ďalšieho predbežného opatrenia vzhľadom na to, pretože rozhodol predbežným opatrením zo dňa 09. 02. 2015.

Súd zdôraznil, že predbežné opatrenie je inštitút využívaný vtedy, keď je potrebné upraviť vzťahy urýchlene. Spôsob úpravy výkonu práv a rodičovských a povinnosti bude predmetom riešenia v konaní vo veci samej a nie cestou predbežného opatrenia. Preto nemal preukázanú naliehavosť úpravy otca s deťmi prostredníctvom ďalšieho predbežného opatrenia.

Odvolací súd sa so závermi prvostupňového súdu v celom rozsahu stotožňuje. Účelom predbežného opatrenia nie je dosiahnuť urýchlené rozhodnutie vo veci v rozsahu, ktorá zodpovedá rozhodnutie vo veci samej. Súdom môže nariadiť predbežné opatrenie iba vtedy, ak pre jeho nariadenie boli naplnené predpoklady upravené v § 74 O. s. p. Právna úprava kladie dôraz na zabezpečenie rýchlej a účinnej ochrany ohrozených práv, a to aj na úkor zistenia skutkového stavu veci. Súdom rozhoduje v zásade na základe tvrdení uvedených v samotnom návrhu a obsahu listín doložených navrhovateľom. Predbežné opatrenie plní svoju preventívnu funkciu v prípade, ak je potrebné, aby boli dočasne upravené pomery

účastníkov. V danom prípade ide o skutkovú otázku potreby dočasnej úpravy pomerov, ktorú je možné posúdiť iba pri znalosti konkrétnych okolností danej veci.

Z týchto predpokladov prvostupňový súd pri rozhodovaní vychádzal, keď prihliadol na skutočnosť, že dočasné pomery účastníkov sú už predbežným opatrením upravené, preto chýba základný predpoklad pre vyhovenie návrhu otca. Otec v návrhu poukazuje na to, že doterajšie predbežné opatrenie nie je matkou rešpektované, je diskriminačné voči nemu. Odvolací súd poukazuje na to, že otec žiada novú úpravu, vo svojej podstate žiada o prehodnotenie správnosti právoplatného rozhodnutia skôr vydaného. Poukazuje však aj na to, že matka úpravu styku nerešpektuje. Z jeho podaní vyplývajú jeho subjektívne názory, hodnotenie situácie. Vzhľadom na to, že ide o predbežné opatrenie, ktoré bolo zamietnuté, matka sa k nemu nevyjadrila. Zo vzniknutej situácie otec viní matku, ako aj jej rodičov. Popisuje situácie, ktoré videli k rozporom, konfliktom, je zrejmé, že ide o jeho subjektívne nazeranie na vec.

Je nepochybné, že v danej veci ide o komplikovaný vzťah medzi manželmi, čomu nasvedčuje aj dĺžka rozvodového konania, resp. množstvo ďalších konaní, ktoré účastníci medzi sebou vedú, k tomu treba zohľadniť trestné oznámenia. Je viac ako zjavné, že ide o nerozumné chovanie a zatiaľ komplikovaný vzťah medzi manželmi, ktorý podľa otca má základ v manželke a jej rodine, avšak skutočný dôvod nie je jednoznačne zrejмый. Otec totiž poukázal v odvolaní na to, že manželstvo bolo dobré, pričom poukazuje na nesprávne rodinné prostredie manželky, odkiaľ si priniesla ideál šťastnej rodiny, kde však hlavné slovo má manželka. Otec namieta okrem toho, že manželka sa prehnane venovala kariére, pričom následne vznikli medzi nimi názorové rozdiely, a to aj vo vzťahu k výchove detí.

Z tvrdení otca a predkladaných dôkazov však nie je vôbec jasné, z akého dôvodu si myslí, že by manželka nemohla mať kariérny postup, svoju živnosť, prečo by nemohla vyjadriť svoj názor, a to aj na výchovu detí a chod domácnosti. Odvolací súd len poznamenáva, že ide o základné veci, ktoré by mali mať manželia vyjasnené pred vstupom do vzťahu.

Otec namieta, že matka deti ovplyvňuje voči nemu, deti sú naučené, ako majú vypovedať. Z tohto pohľadu hodnotí aj skutok, ktorý spôsobil problémy, rozsudok, ktorým bol odsúdený za ublíženie na zdraví. Z obsahových vyjadrení a dôkazov nijako nevyplýva, čo sa udialo na rozvodovom konaní, po ňom, prečo nemohol bývať v byte, prečo chcel vyťahnúť maloletého z auta. Je nepochybné, že otec bol odsúdený, nič na tom nemení ani jeho tvrdenie, že mal byť napadnutý svokrom a on sa bránil. Ani z trestného konania nevyplývalo jednoznačne, akým spôsobom svokor zaútočil na otca, a predovšetkým, čo malo byť dôvodom útoku svokra, čo odvolací súd považuje tiež za dôležitú okolnosť. Otec už bližšie neuviedol, prečo svokor a svokra chránili dieťa v aute. Je potom otázne, kto vyvolal hádku a kto bol hlavným vinníkom, nepochybné intenzita útoku otca na svokra bola vysoká, aj vzhľadom na následok. Svedkom tohto konania bolo dieťa. Niet sa čo čudovať, že reaguje na otca bojzливо.

Otec zľahčuje situáciu, ak poukazuje na to, že sa ho deti neboja. Je to len jeho postoj, jeho dlhodobé chovanie a riešenie problémov, pre ktoré trpia deti. Deti vnímajú aj to, čo si dospelí myslia, že dieťa nevnímajú. Je zjavné, že deti dlhšiu dobu nemali vytvorené kvalitné rodinné zázemie, kde by mali pokoj a bezpečnosť. Vzhľadom na vzťahy rodičov sa cítili byť ohrozené, pretože dieťa nedokáže pochopiť, prečo sa takto rodičia chovajú, pričom na danú situáciu reagujú so strachom, obavami. Obviňovanie len matky z danej situácie je zjednodušeným pohľadom otca, ktorý nielenže vystupuje agresívne vo vzťahu k manželke a rodine a snaží sa zdôrazniť svoj kladný vzťah k deťom, ale takto vystupuje navonok aj vo svojich podaniach bez akejkoľvek sebareflexie.

Odvolací súd sa oboznámil s priloženým DVD nosičom o priebehu styku s maloletými deťmi za prítomnosti matky. Z predloženého dôkazu nie je zrejmé, či o tom, že sa nahráva, prítomná matka vedela. Z nahrávky vyplýva, že pri tom, čo otec komunikuje s deťmi, matka počas celého záznamu je ticho, do rozhovoru nezasahuje. Taktiež sa nijako nevhodne nespráva. Nie je zrejmé, čo otec mienil týmto dôkazom preukázať, je z neho patrné, že rodičia nekomunikujú (možno preto, že matka vedela o nahrávaní), komunikácia otca s deťmi je dosť jednostranná, nie je srdečná a taká, ako normálne rodič komunikuje s deťmi. Tón otca je chladný, bez emócií vo vzťahu k deťom. Dalo by sa predpokladať, že styk môže naplniť svoj zmysel pre toto obdobie s tým, že by do budúcnosti mohol byť riadne upravený a rozšírený. Nie je jednoznačné, či deti sa necítila dobre len z dôvodu, že je prítomná matka. Z priložených listín totiž vyplýva, že následne mal vzniknúť konflikt, rodičia sa pohádali, čoho svedkami boli deti. Dokonca odvolanie obsahuje tvrdenie, že by sa mal zabezpečiť záznam z kamery. Otec tvrdí, že matka sa mu mala vyhrážať. Túto časť však už nemá nahratú. Taktiež aj otec mal nadávať matke.

Odvolací súd prihliada aj na skutočnosť, že sú predkladané dôkazy, ktoré sú „vhodné“, ale súd však zaujíma to, čo sa deje mimo tvrdení, záznamov DVD a čomu sú v skutočnosti deti vystavené.

Odvolací súd vo svojom rozhodnutí zo dňa 15. 04. 2015, sp. zn.: 15 CoP 22/2015 rozhodoval vec medzi účastníkmi, obsahom sú obdobné argumenty. Matka sa v ňom vyjadrila, pričom doložila e mail z 12.

03. 2015, v ktorom otec matke nadáva, označuje ju za sliepku, primitívnu ľudskú lúzu zo H. a spodinu ľudskej spoločnosti. Otec pri stretnutí dňa 21. 02. 2015 vyvolal traumatizujúcu situáciu pre deti, stretnutie sa nezaobišlo bez emócií a zrejme vulgárností, ktorých svedkom boli deti. Vo vzťahu k realizácii styku súd nemohol nereagovať na podnet Okresnej prokuratúry Zvolen zo dňa 20. 03. 2015, ktorý poukazuje na závažnosť situácie, ktorej svedkami sú deti.

Je viac ako zrejmé, že otec si takto dôveru u detí nevybuduje a vzťah nebude môcť ani rozvíjať, pretože svojim chovaním dosahuje opačný efekt. Je pravdepodobné, že vznikajúce emócie pokrývajú zdravý úsudok, ktorý by mal hovoriť v prospech detí, aby neboli svedkom týchto nevhodných scén. Vzťah môže fungovať len vtedy, ak rodičia budú rešpektovať rozhodnutie súdu, pre začiatok, deti nebudú vystavené pri stretnutí konfrontácii s políciou, či inými osobami, rodičia nebudú riešiť svoje vzťahy pred deťmi, chovať sa nevhodne, či vulgárne. Ak to niektorý rodič nezvládne, nebude potom vhodné, aby mohol deti vychovávať a bude potrebné na to prihliadnuť pri zverení detí do výchovy. Pretože nemôže byť vhodným agresívnym, nadávajúcim rodičom.

Súd musí rešpektovať názor detí, pretože majú na to plné právo. V zmysle čl. 5 Zákona o rodine čl. 5 záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

Odvolačný súd prihliadol na záujem detí, vychádzal z ich vyjadrenia, ktoré je obsiahnuté v priložených dôkazoch. Ich vyjadrenie nemohol odignorovať s tým, že ide o ovplyvnenú výpoveď matkou. Pravdivosť je podporená aj vyššie uvedeným rozhodnutím, v ktorom je jednoznačne uvedená situácia, kde pri stretnutí a takom priebehu deti strárajú a určite takéto stretnutie nie je im na prospech.

Pokiaľ otec namieta, že manželka mu deti zatajuje a nedá k telefónu, pokiaľ je to pravda, súd apeluje na matku, aby takýto kontakt dovolila, a je na otcovi, aby sa choval rozumne ako zodpovedný rodič, energiu venoval rozvoju vzťahov s deťmi, nie konfliktom s manželkou. V tejto súvislosti treba prihliadnuť na Dohovor o právach dieťaťa, zvlášť čl. 7, podľa ktorého dieťa má právo poznať svojich rodičov a právo na ich starostlivosť, v zmysle čl. 8 právo na zachovanie jeho rodinných vzťahov. Čl. 18 ukladá v bode 1. Spoločnú zodpovednosť rodičom za výchovu a vývoj dieťaťa.

Je evidentné, že styk rodiča s dieťaťom nemožno zužovať len na osobné stretávanie, ale má širšie dimenzie (telefón, mail, skype...). Preto by bolo vhodné, aby rodičia bez emócií zabezpečili dohodou aj takýto styk, a to aj bez prítomnosti matky napr. pri skypovaní...).

K námietke, kto deti v konaní zastupuje, odvolačný súd uvádza, že predbežné konanie je vydané v zmysle § 102 O. s. p., teda už v začatom konaní vo veci, kde bol deťom ustanovený kolízny opatrovník, ktorý zastupuje záujmy detí, pretože vzhľadom na konflikt záujmov detí nemôže zastupovať ani jeden z rodičov.

Otec v odvolaní uvádza skutočnosti, ktoré majú v prevažnej miere význam pre konečné rozhodnutie vo veci, súd ich nemôže všetky rozvádzať a komentovať, pretože čiastočne im chýba objektivnosť a overiteľnosť. V tomto odvolaní súd poukazuje na to, že vo veci samej je vytýčený termín pojednávania pred okresným súdom na 18. 04. 2016. Je na rodičoch, ako sa dovtedy s danou situáciou vypořádajú, či budú zodpovedne realizovať upravený styk, tak, aby deti neboli v strese, alebo svojim nezodpovedným konaním dosiahnu situáciu, že dôjde k obmedzeniu rodičovských práv niektorého z rodičov, prípadne bude zistené, že ani jeden z rodičov nedáva dostatočnú záruku pre výchovu a starostlivosť o deti, na čo bude musieť súd prihliadnuť.

Odvolačný súd sa stotožnil so záverom prvostupňového súdu prihliadnúc na predpoklady a zmysel predbežného opatrenia, kvalitu komunikácie medzi rodičmi, záujem detí, preto predbežné opatrenie potvrdil ako vecne správne.

Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.